

РЕШЕНИЕ

№ 7595

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8257** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на А. Л. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2475/23-4332-003886/06.08.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от А. И. Н. – младши автоконтрольор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена принудителна административна мярка /ПAM/ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПAM е незаконосъобразна и издадена без правно основание. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПAM.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и представя писмени бележки. Претендират се направените по делото разноси.
Ответникът – младши автоконтрольор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ – редовно уведомен, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
Видно от представените доказателства на 06.08.2023 г. около 2.10 ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]А. Л. Д. като водач на собствения си лек автомобил „С. Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] е спрял за проверка. Водачът е изпробван с Drag T. 5000 ARKD 0049 за употреба на наркотични

вещества или техните аналози с проба № 154, който показва положителен резултат. Издаден е талон за медицинско изследване към ВМА, който водачът е подписал. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия АД № 069701/06.08.2023г. от младши автоконтрольор К. Б. за извършено от А. Л. Д. нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед № 2475/23-4332-003886/06.08.2023г., издадена от А. И. Н.– младши автоконтрольор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. табели С..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на 06.08.2023г. около 2.10 ч. е управлявал собствения си лек автомобил „С. Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Това обстоятелство се доказва по безспорен начин от приложените по делото доказателства – АУАН, талон за изследване, протокол за извършване на проверка за

употреба на наркотични или упойващи вещества, протокол за сервизна проверка на Д. Т. 5000, справка от техническото средство за проба. Този факт не е оборен от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство, както и направените възражения за незаконосъобразността на акта, във връзка с нарушени нормите на чл. 5 и чл. 6 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техните аналози. Следва да се посочи, че АУАН е официален удостоверяващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Предвид последното, при липса на надлежно инициирано оспорване от страна на жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК на цитирания АУАН, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, годни да опровергават както доказателствената стойност на АУАН, така и изложените в него фактически констатации. От страна на жалбоподателя не бе проведено доказване с оглед твърденията му в жалбата, че редът и начина посочен в цитираните по-горе норми не е спазен. Напротив установи се от събраните по делото доказателства, че е спазено изискването на чл. 5 и чл. 6 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техните аналози. Следователно, били са налице предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП и заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

При наличие на законоустановените предпоставки, както е в случая, наказващият орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ.

Според нормата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. АНО е определил минималния срок за ПАМ. С оглед характера на нарушението, множеството нарушения, извършени от водача по ЗДвП, макар и при липса на изрични мотиви относно срока на ПАМ, съдът счита, че размерът е определен правилно. При определянето на продължителността на ПАМ е спазен принципът на съразмерност, установен в чл. 6 от АПК. АНО е действал в рамките на своята компетентност, произтичаща от разпоредбите на ЗДвП. Издаденият административен акт не засяга правата на жалбоподателя в степен, несъответстваща на извършеното нарушение.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП, да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Л. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна

административна мярка № 2475/23-4332-003886/06.08.2023 г. по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от А. И. Н. – младши автоконтрольор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: